

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 12:20-43

Oj, oj, oj. Vilken dramatik. Fast man kanske får läsa sakta och noggrant för att uppfatta den. Det börjar med att några greker gärna vill se Jesus. Först låter det nästan som om Mästaren blivit någon slags turistattraktion. Självtänkskar han uppfatta deras ord som ett slags tecken, som ett uttryck för att nu är det dags. När Filippos fört grekernas önskemål vidare till Andreas, och när Andreas fört det vidare till Jesus blir hans svar: *"Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas."*

Vän av ordning kan nu undra vad detta har med grekerna att göra. Jesus fortsätter: *"Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd."*

Så, vad har egentligen Jesu ord med grekers längtan att göra?

Allt. För Jesu svar är verkligen svaret på hur greker ska få se honom.

Greker... och turkar och azerbadjaner och tyskar och norrmän och svenskar och japaner...

- Jesus för världen givit sitt liv.

Om grekerna... och alla vi andra ska få se Jesus, förhärligad, måste Jesus gå till korset. Han är som vetekornet. Om han inte dör kan hans liv inte heller bära frukt och bli till den skörd som Johannes senare i sitt liv ska få förmedla till mänskligheten genom sin stora syn i Bibelns sista bok, Upp 7:9-10: *"Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: 'Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.'" D*är står de nu, grekerna... och araberna och danskarna och inuiterna... Och nu ser de, tillslut, allihop, alldeles klart vem Jesus är.

Insikten utlöser oro hos Jesus. Han beräknar priset. Han vet kostnaden.

"Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit. Fader, förhärlika ditt namn." Då hördes en röst från himlen: "Jag har förhärlikt det och skall förhärlika det på nytt."

Med dessa ord går Johannesevangeliet in i en ny fas. Fram till detta har Jesus med ord, och med under och tecken, visat vem han är. Nu följer påskveckan. Nu visar han vem han är genom sitt lidande och sin död och genom sin uppståndelse. Först då – och först så – kan vi se vem han är.

Bön: *"Jesus, några greker vars namn vi inte vet visar vägen fram till dig genom att fråga efter den. De som längtar efter dig måste gå till korset, tillsammans med dig. Först där kan vi verkligen se vem du är. Gud, låt din helige Ande visa mig fram till Jesus. För mig till korset, men inte som en andlig turist, utan som en lärjunge, så att min Frälsares korsdöd kan bära frukt i mitt liv - och genom mitt liv."*

Micael Nilsson